

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

2 Omni custodia serva Cor tuum, quoniam ab ipso vita procedit. Prov. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

fruat^r libertate, nec in alio, quam
suis sibi complaceat obligationibus.

Aspira ad hanc supremam felicitatem
ut possis verè dicere, quod nemo sit
tuo dominio, & nullum scias, cui
manus sint inutiles, & mores ad decus
mentum Reipublicæ.

REGULA SECUNDA.

*Omni custodia serva cor tuum, quoniam
niam ab ipso vita procedit. Prov.*

PARAPHRASIS.

*Major & principalis cura tibi sit, conser-
vare tuum animum cum sit prin-
cipalis origo tuae vite.*

*Quando habet aliquam apprehensionem
etiam reliquæ corporis partes habent
bunt; nihil in tua persona aut de
poterit gaudere verà felicitate, quan-
diu animus non est quietus.*

*Rege tuas passiones, post concupiscentiam
non eas, & à voluntate tua averte
quia hæc est tuus verus inimicus, qui
querens aliud, quam sua desiderat
cum impatientia, ut per suas irregu-*

lares inclinationes nascantur in tua
persona bella intestina, confusiones, de-
sperationes, & ipsa mors.

REFLEXIO.

Passiones sunt aliqua naturæ prudens
inventio, quæ homini voluit tot
dare virtutes extraordinarias pro iis oc-
casionibus in quibus audacter rem ag-
gredi debet ad rejiciendum aliquod ma-
lum damnosum aut acquirendum ali-
quod bonum, quod cum pœna acquiri
potest.

Quando hic invisibilis ignis in suis
venis accensus est, plus valet, quàm ille
ipse, & nihil facit, quod tum temporis
non videtur esse miraculosum.

Exeunt ex ejusdem accenso sanguine
quædam scintillæ & flammæ, sicut quæ-
dam cuspides quæ penetrant ipsius cor,
& quæ per motus improvisos ipsum ad
audaces impellunt actiones. Currit, aut
impetuositas ipsum pellit, ita ut nihil
difficile inveniat, & non possit credere,
esse aliquid invincibile, & nihil fortius
aut potentius, quam ille accensus ignis,
qui ipsum inanimat.

E 2

Infc.

*onilia
sapient
OITW
73 48*

Infelicissimum est, quod hæc vires in
 homine inclusæ sint contrariæ ipsi ho-
 mini, sunt enim seditiosi & crudeles
 domestici. Quos si non semper in cate-
 nis retinet, perdit se ipsum; & si illos
 non tenet tanquam Sclavos, per vim
 necessitatem devenit eorum victima.

Passiones quæ sunt per æternam pro-
 dentiam cordi humano affixæ, sunt
 sicut leones, aut magni pretii equi alligati
 ad currum cuiusdam Victoris.

Quando noster animus est exemptus
 à crimine, independens ab aliquo inter-
 esse privato, & Dominus suarum pas-
 sionum, est in hoc sæculo quodammodo
 victor mundi, imago magnitudinis
 & majestatis divinæ, conductus per
 superba monstra ad gloriam & immor-
 talitatem, nec est in natura magnificen-
 tius spectaculum, nec dignius visu & ad-
 mirationi Angelorum.

Sed si durante triumpho alligati equi
 rumpant frena, & eripiant habenas
 manibus conductorum, nihil infelicius
 & funestius videri potest; Ipsum trium-
 phum in præcipitia trahunt, & hic Vict-

& triumphator, quem populus aspici-
bat, & admirabatur, nihil aliud est
quam latus furiarum, & triste exem-
plum levitatis humanarum virtutum, &
omnium magnitudinum Vanitas.

Passiones quidem sunt à Deo, exces-
sus verò qui supervenit, ex peccato pri-
mi hominis.

Opus ipsum fuerat sanctum & purum,
dum originem sumpsit ex manibus Crea-
toris; Sed ignis infernalis se immiscuit,
& noster planctus non potuit illum ex-
tinguere, quamvis à tempore quo fue-
rat accensus, non cessaverimus plangere.
Malum hoc jam duravit circa sex mille
annos, durat adhuc in hodiernum diem,
& ex eo nascuntur omnes nostræ infeli-
citates; hi tamen torrentes lachryma-
rum qui currunt super terra, & ex qui-
bus multitudo infinitarum inventio-
num, quas impendimus ad eas retinen-
das, nihil aliud effecerunt, quam auge-
re aquas, & earum cursum fortio-
rem reddere.

Nostra anima missa de coelo in hunc
inferiorem mundum ingreditur domum

consilia
sapient.
OIT
173 41

ædificatam de terra in corpus compo-
tum ex materia corrupta & lutea im-
tum meris puncturis mortis & peccat

Vapores hujus corruptionis forma
in nobis tenebrosam nubem, quæ
coperit horrore & obscuritate, & quæ
nos facit (nescientes qua de ratione
quasi semper internè tremere.

Nostre passiones involutæ his nu-
bus ibidem calciant, & accenduntur,
non exeunt quam sicut tonitrua & ful-
gura. Hoc turbulentos ignes pellit im-
aginatio impulsæ & accensæ, hæc imagi-
natio subleuat cogitationes & volun-
tates nostre animæ.

Anima verò immortalis sequitur
hunc instinctum, & progreditur, quæ
ardor & furor illam deducunt. Propo-
nit & concipit cœcè opiniones inconsi-
deratas, spes stultas & deceptibiles, &
desideria impetuosæ, currit, & in præci-
pitationes devolvitur, & hæ non sistentur,
usq; dum illa in infelicitates demer-
gitur, & perditur in abyfso criminum
& lachrymarum.

Quod pejus est, quando ita involu-
ta est

ta est, pudet illam se extricare, cadit ex infania, & permanet ex superbia; Implicata tenebris, repleta erroribus, immersa luto, & oppressa catenis; alligata per falsas impressiones suis moribus, & suis ignorantibus devenit triste spectaculum cœlo, quod cum commiseratione contemplatur hanc imaginem Dei in tam deplorabili statu.

Tempore innocentiae passiones non elevantur, quam ex mandato rationis; Tempore prudentiae & sanitatis christiana passiones non elevantur, quam infra rationem; sed libertino tempore supra rationem elevantur.

Hæ tempestuosæ tenebræ coperiunt totum hominem, & diffundunt turbationes, & obscuritates usque ad supremam hominis regionem.

Passiones sunt fortes, sed tu pariter es fortis & fortior illis, possum cum ratione dicere saltem de homine prudente, & de omnibus magnis viris, quod habeant contra hos inimicos domesticos tres potentes succursus, id est tria beneficia sanctificata à Creatore per ip-

fam gratiam, scilicet bonam naturalem inclinationem, audaciam, & prudentiam.

REGULA TERTIA.

Sortitus sum animam bonam, & veni ad corpus incoinquinatum.

Sap. 8:

PARAPHRASIS:

Inveni in me, dicit Salamon, ab infirmitate mea omnes qualitates excellentis nature; quæ non sunt fructus mei laboris, nec dona fortuna: Deus qui regit accidentia nostra. natiuitatis & vultus mihi eas largitus est, sunt opus suarum manuum, & donum sui amoris antiquius, quam ego ipse.

REFLEXIO.

EXcellens & pulchrum naturale donum alicujus hominis non aliud est quam excellentia & pulchritudo alicujus animæ nobilis communicatæ passionibus.

Et sicut tales animæ possident eam nobilitatem & magnitudinem ab infirmitate sua; Sic quando corpus ingreditur